

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 listopada 2005 r. skargi "M(...)" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 kwietnia 2005 r., sygn. akt VII Cz (...) wydanego w sprawie ze skargi na czynności komornika wniesionej przez wierzycielkę w sprawie egzekucyjnej z wniosku "M(...)" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. przeciwko "U(...)" Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o egzekucję świadczeń pieniężnych,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wierzycielka „M(...)” spółka z o.o. w B. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 kwietnia 2005 r., którym oddalone zostało jej zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego, oddalające złożoną przez nią skargę na czynności komornika.

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Jak wynika z przytoczonego przepisu, o dopuszczalności skargi, o której mowa, przesądza charakter orzeczenia sądu drugiej instancji, skargą może być bowiem objęte jedynie orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

W niniejszej sprawie wierzycielka złożyła skargę na czynność komornika, polegającą na wydaniu zarządzenia o zwrocie wniosku o wszczęcie egzekucji. Postanowieniem z dnia 29 października 2004 r. Sąd Rejonowy w S. oddalił tę skargę, a postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2005 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił zażalenie wierzycielki.

Dla oceny dopuszczalności wniesionej skargi konieczne jest rozważenie, czy postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 30 kwietnia 2005 r. jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie. Pojęcie postanowienia kończącego postępowanie w sprawie było już przedmiotem wykładni Sądu Najwyższego, który wyjaśnił, że chodzi tu o postanowienie kończące postępowanie w sprawie, jako pewnej całości poddanej pod osąd (zob. np. postanowienia: Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1996 r., I CKN 7/96, OSNC 1997, nr 3, poz. 31, z dnia 3 kwietnia 1997 r., I CZ 27/97, OSNC 1997, nr 9, poz. 130, uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego: z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 1, i z dnia 6 października 2000 r., III CZP 31/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 22). Przyjmowano przy tym przykładowo, że postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na zarządzenie o zwrocie pozwu nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 grudnia 1996 r., II CKN 60/96, niepubl., z dnia 11 lipca 1997 r., II CKN 315/97, niepubl., z dnia 11 września 1997 r., II CZ 113/97, niepubl., z dnia 24 września 1997 r., II CZ 92/97, niepubl., z dnia 2 października 1997 r., II CKN 402/97, niepubl., z dnia 20 października 1997 r., ICZ 154/97, niepubl., z dnia 19 stycznia 1998 r., I CZ 199/97). Wykładnia ta zachowuje aktualność także na tle art. 424¹ § 1 k.p.c.

Zaskarżone przez wierzycielkę postanowienie nie może być zatem uznane za kończące postępowanie w sprawie, od którego przysługuje skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 i art. 398¹⁰ w związku z art. 424¹² k.p.c. odrzucił wniesioną skargę, jako niedopuszczalną.